

[Chr. Christensen.]

ikke til film. Men vi er imod misbrug af enhver art, og vi finder, at det, der er sket i nogle tilfælde, er misbrug af offentlige midler. Selv om der er udført et stort og prisværdigt arbejde fra mange sider ved hjælp af den nuværende lov for at højne filmkvaliteten, for det er der, retter det ikke fuldt ud ved den opfattelse, vi har, at administrationen af loven om film og biografer alligevel har vist, at det er nødvendigt at henlægge ansvaret for lovens funktion til den over for folketinget ansvarlige ministre.

Jeg håber derfor, at ministeren vil være åben for ændringer af lov om film og biografer udover de i lovforslaget fremførte. Det er i alt fald en forudsætning for, at vi kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne synes – jeg havde nær sagt naturligvis – ikke om de afsnit af de foreslåede ændringer, som går ud på at ændre filmloven i overensstemmelse med kravene fra fællesmarkedet. Jeg tror, at virkningerne vil komme til at give et billede af, hvad der i øvrigt sker i fællesmarkedet med dets fælles kapitalinvesteringsmarked, fælles etableringsret, tjenesteydelser osv. Princippet vil jo blive det, at vores land og hele filmbranchen i det åbnes for de store udenlandske selskaber, og det vil jo i praksis vise sig at være en lille trøst, at det lille fællesmarkeds Europa også åbnes for vores filmbranche, for der er ingen, der kan være i tvivl om, hvem der høster fordelene; at det bliver de store lande og deres selskaber, der etablerer sig hos os, med hvad dermed følger, og det vil kun være undtagelser, om vi og vores selskaber kan gøre noget tilsvarende i andre lande. Det kan altså, sådan som vi tidligere har diskuteret, få noget med hele vores kultur at gøre. Det må være noget af denne kulturelle udfordring, som fællesmarkedstilhængerne i sin tid talte så meget om.

Hvis det så endda havde været sådan, at man havde vist vilje til at møde denne udfordring med den nødvendige økonomiske støtte, i dette tilfælde til dansk film, for det vil være nødvendigt. Jeg tror nok, jeg har ret til at sige, at den filmlov, vi her behandler, af de fleste mennesker opfattes som en lov, der har spillet en positiv rolle, men skal den fremover virke, er det også nødvendigt, at der gives de nødvendige bevillinger og rådighed over den arbejdskraft, der er nødvendig.

Bortset fra det – og det har ministeren jo også indset – er der i selve loven forskellige områder, som trænger til fornyelse. Der er – det er måske et lille spørgsmål, men det er dog taget op – det med konsulentordningen, hvor det hidtil har været sådan, at begge de to konsulenter afgik samtidig, hvilket resulterede i, at arbejdet kom til at ligge stille et halvt til et helt år, nemlig den tid, der gik, inden de nye blev valgt og virkelig kom i gang med deres arbejde. Derfor betragter vi denne ændring som noget absolut positivt.

Positivt – og så naturligt positivt, at vi ikke forstår, det ikke har været gennemført tidligere – er forslaget om at give filmmedarbejderforeningen indstillingsret til filminstituttet.

Så er der herfra talt en hel del om spørgsmålet om Workshoppen, om dens eksistens, om dens retningslinjer, som er under revision. Det er vores håb, at man i så henseende ikke blot fortsætter arbejdet, men også gør det på en sådan måde, at man både giver mulighed for rent kunstneriske eksperimenter og for en demokratisering af filmmediet, sådan at Workshoppen kommer til at virke på en sådan måde, at den bliver til gavn for alle og ikke blot for dem, som har råd til at arbejde gratis i den.

Litten Hansen (VS):

Venstresocialisterne deler kulturministerens opfattelse af, at tiden ikke er inde til nogen særlig omfattende revision af filmloven. Vi deler også den opfattelse, at den stort set har virket efter hensigten, i den udstrækning folketingets medlemmer ellers har kunnet lade være med at blande sig i administrationen af loven.

Vi deler naturligvis den principielle opfattelse, at man i det hele taget skal have de kulturstøtteordninger, som er baggrunden for, at beslutningsmyndigheden på filmområdet er uddelegeret til bestyrelserne for filminstituttet, statens filmcentral og i virkeligheden også til filmjuryen og bestyrelsen for det danske filmstudie.

Vi er tilhængere af den konsulentordning omkring igangsætning af produktion og af film, som man betjener sig af på filminstituttet og i realiteten også på statens filmcentral, selv om den ikke er lovfæstet i forbindelse med statens filmcentral.

VS er på kulturstøtteområdet modstander af enhver form for centralisering, og vi skal derfor afvise det af det konservative folkeparti fremsatte forslag om at samle al magten på